

И ја имам своју звијезду...

Било је то прије неколико дана када сам на прозору угледала мрљу. Изгледала је као обична мрља.

Узела сам крпу и кренула да чистим. Међутим, мрља се није скидала. Сједила сам поред прозора и размишљала како би било да сам супер стар. Сви ти концерти, обилажење разних мјеста и градова, виле, базени и најскупље ствари. Било је касно увече па сам отишла да спавам. Легла сам и утонула у сан. Сањала сам како се на мом плафону налазе небеска тијела. Звијезде, Марс, Венера, Сатурн и још много њих. Једна звијезда ми је пала у руке. Била је јако мала и топла. Питала ме је коју жељу хоћу да ми испуни. У тренутку сам се зачудила, али од узбуђења рекла сам да желим бити супер стар. Рекавши то, она оде. Ујутру када сам се устала све је било нормално. Сјела сам поред прозора и мрља коју сам пробала очистити и даље је стајала ту. Бака ме је позвала у трпезарију на доручак. Доручак је био лаган, пријатан а звук пуккетања варница био је опуштајући. Цвијеће је мирисало са свих страна, а сунце ударало у прозоре.

Након доручка спремила сам се и изашла сам вани на плажу са другарицама. Среле само се и пошле. Био је јако лијеп и сунчан дан. Море је било мирно, топло и одлично за купање. У једном тренутку чула се музика. Ја и моје другарице брзо смо отишле да видимо о чему се ради. Када смо стигле до мјеста одакле се чула музика затекле смо небеска тијела како пјевају пјесму. Међу њима била је и моја звијезда, звијезда која ми је испунила жељу. Попеле смо се на бину и почеле да пјевамо. Читав град се окупио да би чуо нашу предивну пјесму. Пјевале смо сатима. Када је пала ноћ дошло је вријеме да идемо кући. Силазећи са бине моја звијезда ми је рекла: „Испунила сам ти жељу! За неколико година ти ћеш бити права супер стар!” Одушевила сам се њеним ријечима и брзо отишла кући. Када сам стигла рекла сам својој породици шта се догодило. Ни они нису могли замислити да се тако нешто може догодити. Пећ се угасила а ми смо отишли да спавамо. Ујутру, као и иначе, сјела сам поред прозора и схватила да мрља за коју сам мислила да је мрља заправо била звијезда која ми је испунила сан. И тако су пролазили дани, мјесеци и године како је та звијезда стајала на мом прозору. Једнога дана када сам напунила двадесет и једну годину постала сам супер стар. Тако су пролазили моји концерти и путовања и сваки пут су били љепши и љепши.

Звијезда ме је гледала сваког дана и пратила ме гдје год да сам ишла. Као што је свако има тако и ја имам своју звијезду која ће ме увијек пратити и причати са мном. Много волим своју звијезду јер ми је помогла у остварењу мог сна!

Маша Ковачевић VI-1
ОШ „Милан Вуковић“
Ментор: Бранка Рађеновић